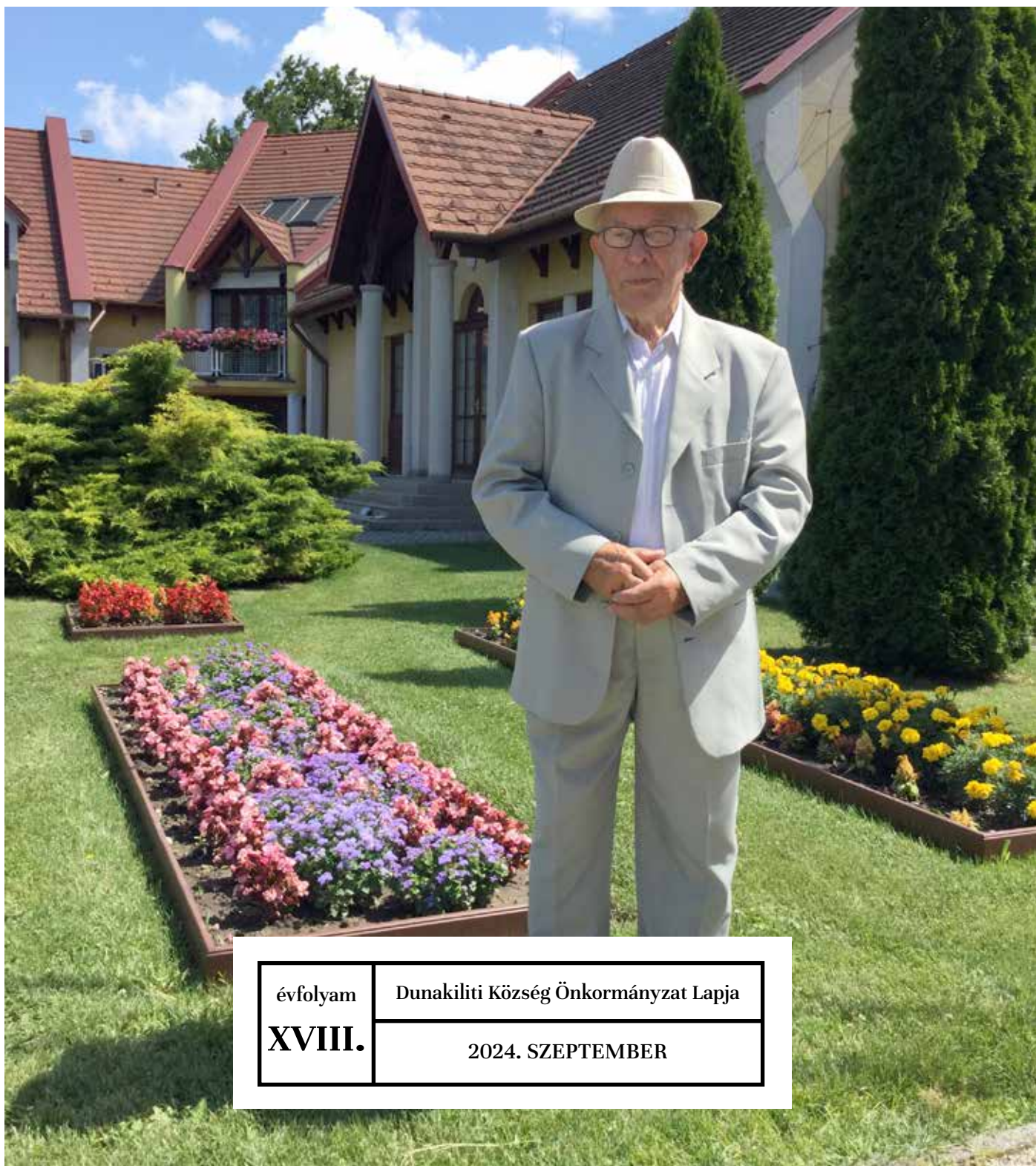

DUNAKILITI

K R Ó N I K A

évfolyam

XVIII.

Dunakiliti Község Önkormányzat Lapja

2024. SZEPTEMBER

SZABÓ IMRÉRE EMLÉKEZÜNK

17

EL CAMINO

Kiss Regina úti beszámolója

22

SÁRKÖZI 25

20

Fennállásának 25. évfordulóját ünnepli a családi vállalkozás.

EMBERMESÉK

Az idei Dunakilitiért díjas
Takács István Pityó bácsi.

12

CSILLA NÉNI MÁR CSAK NÉHA JÁR ISKOLÁBA

„A jó kertész, aki igazán nevel, tudja,
hogy a magban minden benne van.”

- Müller Péter

14

Szerkesztői levél

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Kedves Olvasó!

Üres már a gólyafészek. Családommal tavasztól folyamatosan figyeltük a közeli villanyoszlopra költöző gólyapár hétköznapjait. Láttuk, amikor keresték az alkalmas fészkelő helyet a szirénaállvány tetejéről szemlélődve. Megvívták a csatákat a többi, erre a helyre ácsingózó madárral. Elkezdték az építkezést, nem kis energiát fordítva a folyton lepotyogó ágakra. De sikerült a mű, és hamarosan megkezdődött a sok-sok napos költés. Felváltva ültek a tojásokon, tényleg csak annyi időre álltak fel róluk, amíg helyet cseréltek. Gondos szülők voltak. Bogi kisunokám elnevezte őket Hurkának és Szininek (ne kérdezzék, hogy miért). Szóval, egyszer csak kikeltek a kicsik. A tetőablakból lehetett csak látni, hogy hárman vannak. Ettől kezdve pedig Szini és Hurka állandóan hordta és hordta az ennivalót. Amikor nagy esők jöttek valamelyik szülő szárnyát kiterjesztve védte a kicsiket. Júliusban már igen szűkösen fértek el a fészekben, nagy volt a lökdösődés. Elkezdődött a szárnypróbálgatás. Lassan-lassan mindegyikük kirepült a szomszédos háztetőkre, nagy büszkén kelepelve. A közelben várakozó szülei, mintha csak bízatták volna őket. Augusztus elején, egy szürke reggelen üres fészekre ébredtünk. Néha még hazajöttek, velük a szülők is, de jópár napja nem látjuk őket. Biztosan már csapatokba verődve várják az indulást valami jó vízparti helyen, de az is lehet, hogy már elindultak. Jó utat, Szini és Hurka! Jó utat, Kicsik!

Szeretettel ajánlom figyelmükbe őszi lapunkat, amelyben igazi gondos szülőkről olvashatnak, kitartó, egymást támogató házaspárokról és bízattó, lelkesítő pedagógusokról. Olyanokról, mint a gólyapár volt egy nyáron át.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

SZÖVEG: KOVÁCS ANDOR TAMÁS
DUNAKILITI POLGÁRMESTERE

*Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt
időszakról számolok be Önöknek.*

Áadtuk a Dunakilitiért Díjat

2024. aug. 20-án felemelően szép ünnepség keretében adtuk át a Dunakilitiért Díjat Takács István bognármesternek. Szívből gratulálunk Pityó bácsinak a díjhoz. Köszönjük a Dunakilitiért végzett önkéntes munkáját. Jó egészséget, sok örömet kívánunk számára a folytatáshoz is, hiszen a 95 éves mesternek vannak még tervei.

25 éves jubileumát ünnepelte a Sárközi Lakatosüzem

Rendkívül látványos, nagyszabású rendezvény keretében ünnepelte fennállásának 25 éves évfordulóját a Sárközi Lakatosüzem. Már reggel nagy volt a készülődés, hiszen délelőtt dr. Nagy István miniszter úr látogatására került sor. Őket a család fogadta teljes létszámmal, és az egyenpólós munkatársak. Rendkívül jól sikerült 12 óra kor rangos vendégek részvételével a hivatalos jubileumi ünnepség sok-sok elismerő szóval és ajándékkal. Este hatkor pedig vacsorával, finom ételekkel és italokkal várták dolgozóikat a tulajdonosok, de az igazi meglepetés és az nap fénypontja a Bikini zenekar nagy koncertje volt. Az avató ünnepségre nagyszerű minőségben az új aszfaltos út is elkészült Önkormányzati finanszírozásból.

Jó lett a tejfaluszigeti Fő utca

Úgy vélem, mindannyiunk nevében mondhatok köszönetet a Magyar Közút Nonprofit Zrt.-nek, hogy idén folytatta az 1407. sz. út felújítását. Az út rendkívül jó minőségben készült el, ezt minden közlekedő megállapíthatja. Az avató ünnepséget a tejfaluszigeti búcsú napjára, 2024. szept. 29-én vasárnap 10.30 órára tervezzük, melyre már most nagy szeretettel hívunk meg minden kedves érdeklődőt.

Közvilágítás készül a Vízpart és Mocsolai utcában

Vidékfejlesztési Program keretében előbb aszfaltos új út készült a Vízpart és Mocsolai utcában, most pedig közvilágítás is készül ehhez. Az út végleges forgalomba helyezéséhez van szükség erre, ill. az ott élő lakosság biztonságos közlekedéséhez is hozzájárulunk általa. A lakosoknak küldött tájékoztatóban kértem a lakosság közreműködését továbbra is az út mellé ültetett szilvafák gondozásában.

Indul a Csapadékvíz-rendezés II. projekt

A Kisfaludy és a Kis-Duna utcában folytatódik a csapadékvízrendezés projekt. A munkák TOP Plusz pályázat európai uniós forrásából valósulnak meg, és reméljük, a lakosság melegezésére és mindannyiunk biztonságának növelésére történik. A kivitelező a HUN-TRIGEO Kft. lesz. A munkák indulásáról az érintett lakosoknak külön tájékoztatást küldtünk.

Új kutak kerültek a temetőbe

Egy sajnálatos csőtörés nyomán szükségessé vált a temetői vízvezetékrendszer cseréje. Mivel nem találtuk meg

a 25 éves rendszer hibáját, ezért döntött a képviselő-testület új hálózat kiépítéséről. Ez az új rendszer sajnos azt is jelentette, hogy mivel annak kiépítése a Diós utca felől volt lehetséges, új helyekre kerültek a vízvételi lehetőségek. Előnye viszont ennek az is, a plusz egy kút mellett, hogy ezzel a hálózattal majd a temetőbővítés vízellátását is meg lehet oldani. Kérjük a lakosság megértését. Reméljük, mielőbb megszokja és elfogadja mindenki az új vízvételi lehetőségek helyét. Alpolgármester asszony javaslatára szép, dekoratív kutakat is vásároltunk, és a Kft. munkatársai azok környezetét is alakították. Megrendeltük a főkaputól a ravatalozó felé vezető útszakasz térkövezését is, mely mindenszentekre készül el. Ha javaslatuk, észrevételük van a temetővel kapcsolatban, kérem jelezzék: tel. 30/204 3700.

Átköltözött a Posta

2024. július 24-től a Retro ABC-ben van lehetősége a lakosságnak a postai szolgáltatások igénybevételére. Erre a lépésre nem volt ráhatása Önkormányzatunknak. A Posta Zrt. honlapján megjelent felhívásra jelentkeztek és pályáztak az üzlet bérlőit, és mivel minden feltételnek megfeleltek, a szolgáltatás biztosítására megbízást kaptak 3 évre. Kérjük a lakosság megértését. Reméljük, hogy ez nem jár senki számára kellemetlenséggel, hiszen a működtetők teljes körű szolgáltatást vállaltak.

Az aktív turisztikai közösségi tér

Sajnos úgy múlt el a nyár, hogy nem volt lehetőségünk fürdeni a Kisévi-Duna-ágban a strandon. A 2. polgármesteri ciklusom egyik fő célkitűzése volt a strand kialakítása a vízparton a falu közelében. Csakhogy a feladat sokszor ütközött akadályba. Ahol a strand a rendezési terven jelölve volt, ott nincs ma már önkormányzati terület, tehát rendezési tervet kellett módosítani. Vagyis kellett volna, mert a Fertő-Hansági Nemzeti Park ehhez nem járult hozzá. A változáshoz kellett, hogy egy helyszíni egyeztetésen meggyőzzük a természetvédeket, hogy mi jót akarunk. A helyszín tehát rendben volt már 2020-

ban. 2021 tavaszán elindítottuk a fürdőhely létesítését a Kormányhivatalnál. Kiderült, hogy mosdó és kiszolgáló épület nélkül ez nem fog menni. Bejárásra mentünk a képviselőkkel, hogy milyen épületet tudnánk elképzelni a vízpartra. Egyedit és szépet akartunk, nem konténerből kialakítottat. Így találtunk rá Radnóczi Lászlóra, aki tervezett, és 2022-re az épület építési engedélye is megvolt. A forráshoz pályázatra vártunk. Ez 2023-ban érkezett el, egy TOP Pluszos pályázat által. Elkészült az épület jelentős pályázati forrásból közel 47 millió Ft-ból, és 7,3 milliós önerővel. A használatba vételi engedélyt is hamarosan megkaptuk. A pályázati elszámolás folyamatban van. Időközben terveket készítettünk a fürdőhely engedélyeztetéséhez az ÁNTSZ és az ÉDUVÍZIG számára. Ez utóbbi újabb jogszabályokkal és elvárásokkal módosítást kért. Így érkezett el június vége. Felavattuk, átadtuk a parkosított részt, a röplabdapályát. Külön egyeztetést tartottunk a helyszínen a szakemberekkel. Aztán már július végén jártunk, a 30 napos engedélyezési folyamat nyomán augusztusban már nem érdemes fürdőhely engedélyeztetést indítani.

A folytatás jövőre várható. Addig is zajlik a kamerák felszerelése a biztonság érdekében, és az internet elérhetősége is megoldásra kerül.

Telkek továbbra is eladók

Amint azt az előző lapszámban jeleztem 7 önkormányzati telek került kimérésre (700-1000 m² között) a Hóvirág és Tulipán utca kereszteződésében. Három teleknek még nincs gazdája, várjuk az igénylők jelentkezését.

Kézilabdapálya létesült az iskolaudvaron

A település- és iskolavezetés régi álma válik valóra azáltal, hogy megújult az iskolai kézilabdapálya, amit még a 60-as években Szabó Imre irányításával készítettek a nagyobb diákok bevonásával a település lakói. Az új pálya alapja egy 15 cm-es betonréteg, erre került az 5 cm-es aszfalt, majd a modern, sportjátékokra kiválóan alkalmas rekortán felület. Az avató ünnepség 2024. szept. 14-én 17.30 órakor lesz, melyre nagy szeretettel várjuk a település lakóit.

Elbúcsúztattuk Csilla tanító nénit

2024. június 26-án a Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskola évzáró ünnepségén - melynek helyszíne a Sportcsarnok volt -, köszöntünk el Szabóné Dobos Csilla tanítónőtől, aki 40 év szolgálat után 2024 őszén nyugdíjba vonul. Csilla néni méltatására külön cikkben is sor kerül e lapszámban.

Hálás szívvel mondok köszönetet Csilla néni kiváló munkájáért, melyet a dunakiliti és feketeerdei gyermekekért végzett. Jó egészséget, aktív nyugdíjas éveket kívánunk számára. Bár úgy tudjuk, visszatér kisegítőként ebben a tanévben is.

Megújul a Kisfaludy utcai járda egy szakasza

Bizonyára sokan hallottak arról, hogy a Kisfaludy utcában, az 1-27. közötti szakaszon az E.ON közcélú hálózatfejlesztése során az eddigi betonjárda elbontásra került, és helyette a kivitelező cég csak egy rendkívül gyenge minőségű új betonjárdát épített. A járdát látva és a lakossági panaszokat hallva, egyeztetésbe kezdtünk, melynek nyomán sikerült elérni, hogy ez a járda 2024 őszén elbontásra kerüljön. Az új térköves járda építése a 2024. szept. 23-i héten várható az E.ON és az Önkormányzat közös finanszírozásával. A kivitelező a Dekor Térkö Kft. lesz.

Megrendeltük a közvilágítás megújításához a terveket

Még év elején kaptunk tájékoztatást arról, hogy azon lámpáknak a gyártása, melyekkel eddig a közvilágítást biztosítottuk, meg fog szűnni. Így az utánpótlás, a biztos karbantartás érdekében lépésre kényszerülünk az ügyben. Szeretnénk megfontolt, jó döntést hozni az ügyben. Ezért a GT- VILL Kft-től megrendeltük a korszerűsítéshez az előzetes terveket, melynek engedélyeztetése most zajlik. Reméljük, sikerül a teljes településen kialakítani egy új modern lámparendszert.

Emlékeztünk: 70 évforduló

2024. július 15-én jeles vendégekkel, nagy szabású rendezvényen EMLÉKEZTÜNK az 1954-és árvíz 70. Évfordulójára.

Jelen volt és köszöntőt mondott Láng István országos főigazgató, Németh József az Éduvízig igazgatója és Kertész József szakértő.

Közeledik templomunk ünnepe, a búcsú

Idén a Szent Kereszt Felmagasztalása templom búcsúját szept. 15-16-án ünnepeljük. Bár a búcsú az évek során változott, egy valami megmaradt: a közösséghez tartozást erősíti bennünk. A búcsú napján ünnepeljünk együtt! A helyszín a tavalyi évhez hasonlóan a Mozi köz lesz.

Kellemes időtöltést, jó programot ígér már az ünnep előestéjén a "Búcsúszombati találkozások" program. Vasárnap pedig fogadjuk szeretettel kedves vendégeinket! Ünnepeljünk szentmisével, hagyományörző programmal a templomtérén, és a búcsúi forgatagban! Találja meg mindenki a kedvére való elfoglaltságot, időtöltést ezen az ünnepen!

Kovács Andor Tamásné Dunakiliti polgármestere

MEGHÍVÓ

2024. szeptember 15-én vasárnap a szentmise után (kb. 10.30 órakor) a Dunakiliti Színjátszók Egyesület szeretettel meghívja a falu lakosságát hagyományos búcsúi megnyitójára. Kedvcsinálónak egy régi fotó.

TÁJÉKOZTATÁS TANÉVKEZDÉSI TÁMOGATÁSRÓL

Dunakiliti Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a gyermekvédelmi ellátásokról szóló önkormányzati rendelete alapján iskolakezdési támogatást nyújt annak a kérelmezőnek (szülő, gyám, nevelőszülő), akinek gyermeke **általános iskolai, középiskolai vagy felsőoktatási** tanulmányokat folytat **nappali tagozaton és dunakiliti lakcímmel rendelkezik.**

Az iskolakezdési támogatás feltétele, hogy a tanuló családjában az egy főre jutó jövedelem ne haladja meg a szociális vetítési alap 550 %-át azaz 156.750,-Ft-ot.

A támogatás igényléséhez szükséges formanyomtatvány a Dunakiliti Közös Önkormányzati Hivatalban beszerezhető. A kérelemhez mellékelni kell az oktatási intézmény által – kivéve a dunakiliti általános iskola – az adott tanévre kiadott iskolalátogatási igazolást.

Az iskolakezdési támogatás iránti kérelem **2024. november 30.** napjáig nyújtható be.

HIRDETMÉNY SZOCIÁLIS TŰZIFÁRÓL

Dunakiliti Község Önkormányzatának képviselő-testülete a szociális tűzifa támogatás helyi szabályairól szóló önkormányzati rendelete alapján **természetbeni juttatásként szociális tűzifát biztosít a rászorulóknak összesen 54 erdei m3 keménylombos tűzifakészlet erejéig.**

A támogatás feltétele, hogy az egy főre eső jövedelem a családban ne haladja meg a szociális vetítési alap összegének 450 %-át, azaz 128 250 forintot, egyedül élő esetében az 500 %-át, azaz 142 500 forintot.

A támogatás igényléséhez szükséges formanyomtatvány a polgármesteri hivatalban tudják beszerezni.

DUNAKILITIÉRT DÍJ

MÉLTATÁS

Takács István

Takács István 95 évesen 75 éves iparos múlttal aktívan dolgozik bognárként minden nap. Lakóhelyén, Dunakilitin köztisztviselőként álló személyiség, szeretik és tisztelik őt az emberek, és ő szívesen ad bölcs tanácsot fiatalnak és idősek egyaránt. Beírta magát Dunakiliti történetébe azáltal is, hogy a dunakiliti Falumúzeumnak ajándékozott egy teljes bognár szerszámkészletet. Alapító tagja és vezetője volt a tűzoltó zenekarnak.

Rendkívüli szakmaszeretetet jellemzi. Szívesen tart munkájához kapcsolódóan tájékoztató előadásokat, a múzeumok éjszakáján többször bemutató foglalkozást vállalt. A mosonmagyaróvári Iparos-testület rendezvényein is öregbíti Dunakiliti hírnevét.

Aktív közéleti szereplője a településnek, a Du-

nakilitiért Egyesület aktív tagja. A millenniumi kereszt felújításában oroszánrészt vállalt, a dunakiliti templom gazdagításáért is több ízben végzett önkéntes munkát. 2017-ben a mosonmagyaróvári Iparos-testülettől Életmű Díjat kapott.

A 2021-2022-ben Lakiteleki Alapítvány által végzett kutatómunka során az adatgyűjtők véleménye szerint Dunakilitin a legfőbb értékörző Takács István, Pityó bácsi. Neve fogalomként bevéssődött az értéktáras kutatók mindegyikébe.

A Dunakilitiért Díj odaítélésével a település vezetői és a településen élők is elismerik áldozatos munkáját.

Dunakiliti, 2024. augusztus 20.

AUGUSZTUS 20-I ÜNNEPSÉG

SZENT ISTVÁN-NAP KENYÉRÁLDÁSSAL,
KITÜNTETÉSSSEL

Évközi ünnepeink egyik legszebbike talán az augusztus 20-i. A felemelő szentmise után jó kiülni a tölgyfa árnyékába és meghallgatni a szép verseket, énekeket és nem utolsósorban az ünnepi beszédet, amit mindig kiváló vendégtől hallunk. Jó örülni a díjazottnak. Jó egy kicsit beszélgetni az ünnepség után. Képeinken mindez visszatükröződik. Szavakatok Magyarországi Laurától és Lelkes Dorinától hallottunk, énekelt a Dunakilitiért Egyesület és Rajka, Feketeerdő Egyházközség Vegyeskara Mayer Gizella vezetésével. Ünnepi beszédet Palatinus Kristóf atya mondott. A kenyér a Lipóti Pékség ajándéka volt falunknak. A Dunakilitiért Díjat pedig Takács István vette át 2024-ben.

ÉRDEMES TÁBORBA JÖNNI?

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Ezen a nyáron valamiért nem volt olyan nagyszámú jelentkezés a nyári táborokra, mint előző években. No, nem panaszkodunk, mert így is voltak gyerekek, akik nagy örömmel, visszatérőként jöttek hozzánk. És talán nem véletlenül. A képeken jól látszik, hogy mennyire élvezik egymás társaságát, a játék örömét. Az már csak hab a tortán, hogy mindig tanulnak is valamit, hiszen nálunk ez is fontos. Olyan helyekre visszük őket, ahol észrevétlenül kapnak egy kis plusz ismeretet séta, vagy éppen önfeledt játék közben. Növényekkel ismerkedtünk Kocsis Juliannával és palacsinta tortát csináltunk. Jártunk az óvári várban és a Wittmann parki tanösvényen Réder Krisztinával. Izgalmas volt bekukkantani az egyetem

egyik nagy előadójába, beülni a padokba. Egy egész napot töltöttünk a Futurában. De a többi nap is vidáman telt itt a faluban, csavargással, csapatversenyekkel. Egyszer sem láttam telefonnal, vagy tablettel félrevonuló gyereket. Két kiváló fiatal volt segítségemre három héten keresztül, Nagy Alexandra és Varga András, akik szívvel-lélekkel foglalkoztak a gyerekekkel. A harmadik héten Fülöp Barbara óvó néni volt még velünk. A nevelők mellett közösségi szolgálatos diákok segítették munkánkat, Karches Kitty, Kadnár Bianka és Fruzsina és Eichinger Hanna. Köszönjük nekik! És válaszolva a címben feltett kérdésre: Igen, érdemes táborba jönni. Higgyék el, kedves szülők!

RÉGIÓS FOLKLÓRGÁLA

Falunapunkat színesítette egy nagyon szép és színvonalas előadás a Térségi Kulturális Program keretében „Átjárók” címmel. A műsorban közreműködtek a Soproni Pendelyes Kulturális Egyesület tagjai, Horváth Krisztina tanárnő citerás csoportja, a Sopron Táncegyüttest a Fajkusz Banda kísérte. A program a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatásával valósult meg.

VELÜNK TÖRTÉNT

RÁNTOTT HÚS NYUGDÍJAS MÓDRA

A tavalyi siker után már szinte kötelező jelleggel kezdtük szervezni a Rántott hús fesztivált júliusra. Elsősorban a Vak Diákok Sportegyesületének támogatása, a Kilitin táborozó fiatalok vendéglátása volt elsődleges célunk. Ők idén csak egy hetet voltak itt, hát nem volt kérdés, hogy július 3. hetére időzítettünk.

Az Őszidő Nyugdíjas klub vállalta magára a nem kevés feladatot, ami az előkészületekkel és sütéssel járt. Ők készítették az elmaradhatatlan, csodálatos krumplisalátát Máténé Jolika receptje alapján. Klopoltak, paníroztak és rántottak rendületlenül, míg az utolsó hús el nem fogyott. És elfogyott, mert a vendégek szép számmal érkeztek. Az emberek, üldögéltek, beszélgettek és hallgat-

ták a jó kis retro dalokat késő estig. A gyűjtőládaiban összegyűlt összeget polgármester asszony adta át Szegedi Ádámnak, a vak diákok táborvezetőjének.

A rendezvény fő szponzorai voltak: Dunakiliti Község Önkormányzata, a Global Green Europe Kft. Dunakiliti Konzervgyár és a Rác és Rác Pálinka Manufaktúra Kft.

KÖSZÖNET A VAK DIÁKOKTÓL A TÁBORÉRT

SZÖVEG: SZEGEDI ÁDÁM
TÁBORVEZETŐ

Kedves Polgármester Asszony! Kedves Dunakilitiek!

Szeretném megköszönni a szíves fogadtatást, ami töretlen 35 éve. Az idén itt töltött egy hét alatt is rengeteg ember gondolt ránk, a gyerekekre. Nem múlt el nap, hogy ne érkezett volna valaki, gyümölcssel, zöldséggel, fagylalt felajánlással, mézzel, süteménnyel, még felsorolni is rengeteg. Hálásan gondolunk a dunakilitiekre, akik név nélkül támogattak minket.

A Szigetközi Sajtműhely felajánlása is tartalmas programot adott gyerekeinknek, sajtokat készíthettek, amiket

aztán meg is kaptak. Köszönjük Árvay Péteréknek. Kérékpároztunk határon innen- és túl, majd' minden nap fürdőztünk a környéken, sütöttünk-főztünk szabad tűzön.

Nem utolsó sorban remekül éreztük magunkat a Fesztiválon, ahol szívesen énekeltek a fiatalok, néhányan táncra is perdültek.

A falu és a környék tisztasága, rendezettsége számomra mindig is példaértékű volt, jó látni, hogy így is lehet élni. A viszontlátás reményében, szívből köszönöm, a gyerekek és kísérők nevében.

MEGHÍVÓ

Dunakiliti Község Önkormányzata szeretettel meghívja Dunakiliti és Tejfalusziget lakosságát

**2024. szeptember 29-én vasárnap,
a tejfalusi Szent Mihály-napi búcsú**
alkalmából tartandó útátadó ünnepségére.

10.30 Útátadó ünnepség hordógurítással a tejfaluszigeti kápolna mellett. Az elkészült Dunakilitit Dunaszigettel összekötő új szakaszt Kovács Andor Tamásné polgármester asszony és a Magyar Közút Nonprofit Zrt. munkatársa adja át és Benkó Attila atya szenteli meg. A söröshordót a képviselő-testület tagjai gurítják, majd csapra is verik a jelenlévők megvendégelésére.

11.00 Búcsúi szentmise a kápolnában, a misét Benkó Attila atya celebrálja.

Ünnepeljünk együtt Tejfalun!

EMBERMESÉK

TAKÁCS ISTVÁN, PITYÓ BÁCSI AZ IDEI DÍJAZOTT

Pityó bácsi megbecsült lakója, tisztelt iparosa, kedvelt személyisége Dunakilitinek. Már sokszor és sok helyen írtunk az életéről, munkásságáról. Szép összefoglalót találnak életrajzáról a „Mesterségek, mesteremberek” könyvben Stergericsné Bertalan Eszter tollából, gyakran szerepelt a Dunakiliti Krónika hasábjain és képviselte falunk értékeit a Moson Kollégium kiadványban is.

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Eltelt már pár nap augusztus 20-a óta, elmúlt az izgalom az ünnepségen szereplés miatt. Pityó bácsi, most mit gondolt erről a díjról, várta?

Nem vártam. Azt gondolom, hogy a fiatalok, akik most díjaztak engem, talán nem is tudják, hogy miket tettem a faluért, a templomért. 1968 óta voltam egyházközségi képviselő, akkor kezdtem a templomért dolgozni. Én csináltam az első szembe miséző oltárt, még Mészáros plébános úr kérésére. Az anyagot hozzá a Tsz elnöktől kértem, a munkát pedig mindig munkaidő után végeztem vele. Egy hónapig tartott, de meglett. Deés plébános úr idején a csigalépcsőt csináltam. Végig ott voltam, mikor társadalmi munkában járdát építettünk a temetőben. Elkészítettem négy útszéli keresztet, az első hirdető táblákat a falunak.

Most olyan dolgokról kérdezném, amiről keveset tudunk még. Meséljen a zenész múltjáról!

Wilhelm Miska bácsitól tanultam meg B trombitán ját-

szani. A kürtösök és klarinétosok Rajkára jártak, de mi Kiss Gyulával és Cséfalvay Ferivel Miska bácsihoz. A honvédséghez Tabra vonultam be egy lövész hadosztályhoz. Páncélos hangárból átalakított hatalmas teremben ötvenen voltunk elszállásolva. Nagy vaskályha volt beállítva és szalmazsákon aludtunk. Három hónapot voltam ott, mikor jött egy hadnagy, aki zenészeket keresett. Rögön jelentkeztem és onnantól jó sorom lett. Mindjárt átkerültem egy négyszemélyes szobába. Harsonán játszottam 2 évig. A parancsnok kijelentette, hogy a zenekarnak adjusztált (saját termetre igazított) ruha jár és a tiszti kintinből kapja az ételt. Sokat jártunk fellépni Csepel teherautóval, szinte az egész Dél-Dunántúlt bejártuk. Térzenét adtunk Nagykanizsán, tiszti klubokban játszottunk és ünnepségeken meneteltünk. Minden szombaton, a fellépés után eltávozást kaptam és csak szerdára kellett visszamennem. Hazajöttem, mert itthon már betegeskedett apám. Leszerelésem után itthon átvettem a tűzoltó zenekar irányítását Wilhelm Miska bácsitól, aki családjával beköltözött Óvárra. Hetente járt hozzánk Győrből egy nyugdíjas karnagy, vele próbáltunk, meg ő dirigált bennünket az ünnepségeken. Sokan tudtunk kottát olvasni, az írásukat azonban rám bízta. Mondjuk, szerettem is csinálni. Úgy emlékszem az első fellépésünk egy úrnapi körmenet volt 1948-ban. Nagyjából felsorolom, hogy kik játszottak a zenekarban: Kálmán Józsi, Dertyina Jenő, Dertyina Józsi, Erdős Misi. Május 1-én, április 4-én zenés ébresztőt tartottunk a faluban. Varga Laci lovas-kocsijára tettünk padokat. Még bálokon is játszottunk. Takács Lajos igen jó harmonikás volt, így bálon is megálltuk a helyünket.

Az Edelmayer családba kerülve, városi lányként rácsodálkoztam, hogy apósoméék milyen gyakran jártak Kilitire névnapozni. Fura volt számomra, hogy ennyi barátjuk van. Úgy tudom, hogy nagy társaságuk volt.

Igen összetartó barátságok voltak. Janival (Edelmayer János), Dertyina Józsival és Szityuval (Szitás István) már gyerekkori haverok voltunk, együtt legénykedtünk. Elszámolom neked, hogy kik jártunk össze később a pár-

jainkkal: Vénesz Sanyiék, Kiss Gyuláék, Cséfalvay Feriék, Litresits Viliék, Joli néni meg én, Edelmayer Janiék, Szabó Laciék, Szakály Csöpiék, Sárközi Feriék, Varga Gusztiék. Csak névnapokat tartottunk, de azok mindig nótázásba csaptak. Az asszonyok sütöttek, terítettek, általában a nagyszobában. Akkor még sok helyen ott éltek a szülők is, de érdekes módon, ők sohasem csatlakoztak. Hagyták a fiatalokat. Ezek a mulatozások talán Vénesz Sanyi halálával értek véget. Hosszú-hosszú évekig tartottuk a kapcsolatot. Sajnos, már elmentek sokan közülünk.

Ez valóban szép korszak lehetett és a mai fiataloknak talán már hihetetlen is. Tudom, hogy Pityó bácsi minden misén ott van vasárnaponként, ez szent és sérthetetlen.

Én sohasem vállaltam munkát vasárnapra és mindig megszenteltem a napot. Nem léptem be a pártba, bármennyire is agitáltak és nyíltan elmondtam, hogy esténként imádkozom elalvás előtt. Valahogy sohasem volt ebből bajom és nagyon jóban voltam párttitkárokkal is akár. De úgy egészében elmondhatom, hogy senkivel sem voltam haragban. Igen hosszú ideig dolgoztam Csé-

falvay Imrével, aki ács volt. Mellé osztottak be a Tsz-nél, mert hasonló a szakmánk. Sok szép tetőt megcsináltunk együtt, de egy összezerrenés nem volt köztünk. Igaz, ő is egy jókedélyű, nótás ember volt. Nem is kellett hozzá bor, hogy énekeljen.

A borról jut eszembe. Vasárnap a mise után bejártak a kocsmába a férfiak...

Bementünk. Eleinte csak a presszó volt, majd Makai Tamáshoz jártunk be. Nem kellett sok, egy fröccs és már nótáztunk is. Voltak idősebbek, fiatalabbak, Horváth Gyula bácsi, Suri Sanyi bácsi, Baán Jóska, Varga Guszti, Varga Gyuri. Mind szeretett és tudott énekelni. Délben pedig mind ott ültünk az asztalnál otthon. Ez is szent volt.

Joli néni várta.

Bizony. '954-ben nősültem. Joli Cikolából származott. Idén októberben lettünk volna 70 éves házасok. Tavaly ment el szegénykém. Jó feleségem volt, gondoskodó. Ki nem engedett az utcára úgy, hogy meg ne nézte volna, hogy áll rajtam a ruha, tiszta-e. Az utolsó időkben én próbáltam segíteni őt, türelmesen, szeretettel.

Kedves Pityó bácsi! Hálás vagyok a sorsnak, hogy ezt a jó másfél órát átbeszélgettük. Tudtam, hogy halkszavú, hogy úriember. Tudtam, hogy sok szép dolgot fogok magától hallani. Mégis meglepett, hogy milyen jó érzésekkel feltöltődve jöttem el este. Láttam és hallhattam egy 95 éves, hitében megrendíthetetlen, őszinte és máig bizakodó, derűs embert.

A GYEREKEK ÉVRŐL ÉVRE MEGÚJÍTANAK

SZABÓNÉ DOBOS CSILLA TANÍTÓNŐ

1987 óta ismerem Csillát. Gyermekeink pár hét különbséggel születtek, ezért kismamaként a védőnőnél, vagy babakocsi tologatás közben gyakran találkoztunk. Évek múlva kisebb gyerekeimnek tanított egy-egy tárgyat az iskolában. „Csilla néni szigorú, de igazságos”- mondogatták. Most, hogy szemben ülünk egymással, Csilla néni bizony egyáltalán nem szigorú és nagyon szerény.

SZÖVEG: EDELMAYER ANDREA

Nem nagyon szeretek magamról beszélni, helyette inkább írd le ezt az idézetet, amit kiválasztottam. Nyissuk ezzel a rólam szóló írást.

„Mindenkiben van valami jó, csak meg kell találni. Egy tanárnak kötelessége a jót megkeresni és kibontakoztatni.”

(Lucy Maud Montgomery)

Feketeerdei vagyok. Szüleim egyszerű emberek voltak. Édesapám gyárban dolgozott, anyukám pedig a helyi postát vezette. A hivatal a házunkban működött, tehát

folytonos volt nálunk a jövés-menés. Nem is akartam soha postás lenni! Egy nővérem van, ő is tanítónő lett. Budapesten él és még nyugdíj mellett dolgozik ma is. Érettségi után nem vettek fel rögtön a tanítóképzőbe, ezért egy évet az Ostermayer Óvodában dolgoztam. A győri Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán 1985-ben szereztem meg a diplomát orosz szakkollégiumi végzettséggel. Még abban az évben férjhez mentem és munkám is lett a Dunakiliti Általános Iskolában. Szolgálati lakást kaptunk a kastélyban, ahol már ismerősként mozogtam, hiszen én is itt végeztem el az általános iskolát. Szeretettel fogadtak a kollégák, a kisiskolában pedig szinte családias légkörben tanítottuk az alsósokat. Ervin fiam születése után '90-ben kezdtem újra dolgozni. 1994-ben az alsós munkaközösség vezetőjévé választottak. Két év múlva az újonnan kinevezett igazgató és a tantestület igazgatóhelyettesi feladatok ellátására kért fel. 1999 tavaszán az igazgató hirtelen távozott, így fél évig megbízott vezetőként irányítottam az intézményt. Természetesen megpályáztam az igazgatói állást, mert a tantestület és a szülői munkaközösség is támogatott ebben. A döntéshozó képviselő-testület azonban más személy mellett tette le a voksát. Az új igazgató autokrata stílusa, vezetői elképzelései távol álltak tőlem, ezért a felajánlott igazgatóhelyettesi pozíciót sem fogadtam el. Azóta osztálytanítóként dolgozom.

Nem érezted ezt visszaesésnek?

Nem, mert új kihívások elé álltam. Már rég tanítottam első osztályosokat és 2001-ben enyémekek lettek a kicsik. Tanító társaim segítségével és a szakmai ismereteim fellelkesítésével, folyamatos felkészüléssel sikerült teljesíteni a magam és az osztályom elé kitűzött célokat. Nagyon jó érzés volt, hogy én tanítottam meg őket olvasni, írni, számolni. Én vezettem be őket a természettudományok világába, velem sajátították el a közösségi élet szabályait. Az pedig külön öröm volt számomra, hogy ezt az első osztályt egészen nyolcadikig vihettem osztályfőnökként. Közös programokkal, kirándulásokkal, színházlátogatásokkal építettük a közösséget, természet-

sen a szülőkkel együtt. A gyerekek közül sokan maradtak jó tanulók, tanulmányi versenyeken is részt vettek, és nyugodt szívvel engedtem őket újtukra nyolcadik után. Aztán kezdődött újra az egész egy újabb első osztállyal, bár őket már csak negyedikig tanítottam.

Gondolom, hogy a technika fejlődésével egy pedagógusnak is lépést kell tartani.

Mindennel lépést kell tartani. Folyamatosan képezzük magunkat. Először a természetismereti szakképesítést szereztem meg, így taníthattam felsőben természetismeretet és kémiát. Utána jött a számítástechnika, a korszerű digitális eszközök megismerése, alkalmazása az oktatásban. Megtanultam a digitális táblák használatát, óráimra rendszeresen készítettem Ikt-s anyagot. De el-sajátítottuk kollégáimmal a sajátos nevelési igényű gyerekek munkáját segítő módszereket is. Ma ez is nagyon fontos. És tudod mit? A gyerekektől is rengeteget tanulunk, ami nem szégyen. Sőt.

És hipp-hopp eltelt negyven év...

Igen, elérkezett a nyugdíjba vonulás ideje. Elégedett vagyok a pályámmal, mert a gyerekek között mindig megújultam. Lehet, hogy a külsőmon látszik a kor, de a lelkemben mindig gyerek maradtam velük együtt. Azért nem búcsúszom még teljesen, mert óraadóként és napközis tanárként kezdem a tanévet szeptemberben. Szükség van még rám. Nagy-nagy öröm számomra, hogy

Bécsben élő kisunokámat gyakran láthatom. Ő is nagyon boldog, ha „Nanával” játszhat.

Zárásként még egy idézetet tegyél be a cikk végére. Nagyon illik jelenlegi nyugdíjba menő állapotomra.

„Elmenni akkor is nehéz, ha az ember akarja a dolgot.”

(John Green)

TANÉVNYITÓ A DR. BATTHYÁNY-STRATTMANN LÁSZLÓ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

TÓTH ENIKŐ : ISKOLAKEZDÉS

Iskolakezdés,
gyermeki rezgés,
lépdel a táska,
benne felejtés!

Vár a tudásra,
lelke kitérve,
néz a tanárra
égre kiáltva!

Nyílnak a termek,
lép be a gyermek,
ébred a mában,
majd felemelnek!

Iskolakezdés,
régir derengés,
távli nyárban
őszi merengés...

EGYESÜLETI HÍREK

BEMER MATRACOT VÁSÁROLT A VÖRÖSKERESZT

SZÖVEG: SZITÁS PÉTERNÉ
VÖRÖSKERESZT TITKÁR

Kedves Dunakilitiek!

Örömmel értesítem Önöket, hogy a tervezett BEMER matrac vásárlása megtörtént. A dunakiliti és tejfaluszigeti lakosok előző években befizetett tagdíjának összege állt rendelkezésünkre. Tervünket Kovács Andor Tamásné polgármester asszony és a Magyar Vöröskereszt vármegyei igazgató asszonya, Kun Szilvia is messzemenően támogatta. Hálásak vagyunk tervünk megvalósításához nyújtott segítségükért.

A BEMER fizikai érterápia egy olyan alkalmazás, amely célzottan a test területén fejti ki hatását. Teljes mértékben kémiai anyagok és csodaszerek nélkül. Működése a fizikán alapszik. A BEMER a mágneses terápia továbbfejlesztése. A készülék által küldött jel a legkisebb erek

lúktető mozgását tudja serkenteni. Ennek eredménye: a sejtek több oxigénhez és tápanyaghoz jutnak, az egész szervezet erő- és energiaellátása javul. A matrac tehát egészségmegőrző és rehabilitációs célt is szolgál. Számos tudományos vizsgálat bizonyította jótékony hatását, mára a kórházak gyógyító segédeszköze.

Mi, a Vöröskereszt Szervezet önkéntesei jelenleg azon dolgozunk, hogy tanulmányozzuk és megismerjük a matrac működését, valamint megtervezzük és gondosan megszervezzük mindennapi igénybevételét. Kérjük szíves türelmüket, amíg a gyógymatrac használatát az alapszervezet tagságán keresztül Dunakiliti és Tejfalusziget lakosságának rendelkezésére bocsátjuk.

MEGHÍVÓ TANZÁNIAI ÉLMÉNYBESZÁMOLÓRA

Pilsits Mária, a Magyar Vöröskereszt országos vezetőségi tagja, a Magyar Vöröskereszt vármegyei önkéntesként missziós tanulmányi úton volt Tanzániában. Felejthetetlen élmény- és képanyaggal tart előadást a

Közösségi Házban

2024. szeptember 17-én 17 órakor.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt.

IN MEMORIAM SZABÓ IMRE

1942. szeptember 1-én született Héderváron. A soproni Berzsenyi Dániel és a győri Révai Miklós Gimnáziumba járt. Tanári diplomát a Pécsi Tanárképző Főiskola magyar-országi szakán szerzett. 1963-ban feleségül vette Mézes Juliannát, két gyermekük született, Zsolt és Zsuzsanna. 1967 augusztus 15-én került Dunakilitire az általános iskolába tanítani. 1969-től hat éven át igazgatóhelyettesként tevékenykedett. Mosonmagyaróvár városban és a járásban orosz szakfelügyelőként működött. 1981-ben iskolaigazgatónak választották, ezt a tisztséget 1991-ig töltötte be. Szakmai fejlődésére nagy hangsúlyt fektetett, 1993-ban német nyelvből is középfokú vizsgát tett, hogy megfeleljen az új oktatási elvárásoknak. 2004-ben vonult nyugdíjba. Dunakilitin nemzedékek nőttek fel a keze alatt.

EMLÉKFOSZLÁNYOK A BATTHYÁNY-ÖRÖKSÉG LEGFŐBB ÁPOLÓJÁRÓL

SZÖVEG: KOVÁCS ANDOR TAMÁS
POLGÁRMESTER, VOLT KOLLÉGA

82 év a történelemben nem hosszú idő, de egy emberéletben igen. Ennyi jutott szeretett barátunknak, kollégánknak, a település jeles Dunakilitiért díjasának, Szabó Imrének.

Tőle nemcsak mint egy korábbi munkatárstól búcsúzom, hanem a település köztisztviselőjének álló jeles személyétől. 1991-től dolgoztam együtt Imrével egészen a nyugdíjazásáig.

2010-ben már nyugdíjasként írta meg a „Tétova közelítés Batthyány doktor szellemiségéhez” c. pályamunkáját a Batthyány-jubileumi év alkalmából, mellyel pályadíjat nyert. Ezt az előadást hallhattuk tőle a „Hosszú téli esték hasznosan” program keretében 2023-ban. Hosszasan ké-

szült erre a fellépésre. Elegáns alakját ma is magam előtt látom, és máig sajnálom, hogy nem örökítettük meg ezt az előadást, mely egyszerre hatott a szívre és az értelemre is. Hihetetlen hatást gyakorolt hallgatóságára. Az előadásra, lánya Zsuzsika kísért el, aki állandó kísérelője, utolsó hónapjaiban állandó társa, segítőtje, támasza volt. Imre a Dunakilitiért Díjat 2013-ban kapta meg munkássága elismeréseként. Végtelenül örült ennek a díjnak, talán már egy kicsit korábban is várta.

Ő alkotta 2014-ben a Dunakiliti története kötet iskolára vonatkozó fejezetét dr. Karácsony István mellett társszerzőként.

Maradandót alkotott az alábbiak által:

- Oroszlánrészt vállalt abban, hogy a Dunakiliti Általános Iskola felvette dr. Batthyány-Strattmann László nevét. A Batthyány-örökség ápolásáért egészségügyi miniszteri elismerésben is részesült.

- 2022 szeptemberében - a boldoggá avatás 20 éves évfordulójára készülve - Batthyány Ádám családja, Batthyány-Schmidt Margit, Batthyány Boldizsár és Batthyány Kata által készített film egyik legfőbb interjúalánya volt Dunakilitin. A családtagokkal nagyon jó kapcsolatot alakított ki.

- Jó barátja, cimborája volt a szombathelyi költő, Balogh József, akit több ízben láthattunk vendégül Dunakilitin író-olvasó találkozón épp Szabó Imréhez fűződő barátság révén.

Hobbijai:

- Kertészkedés a ház mögötti veteményeskertben és szőlőben.
- Olvasás, mely élete utolsó napjáig fontos volt a számára. Rendkívül nagy tudású, széles látókörű ember volt.
- Nagy szurkolója volt a kiliti focisapatnak. Amíg ereje engedte, minden meccsre kilátogatott.
- Imádta a verseket, az irodalmat. Szívesen vállalt zsűrizést, versenyekre való felkészítést nyugdíjba vonulása után is.

Kedvenc étele:

- Onnét tudom, hogy a Kiserdei Óvoda konyhájáról étkeztünk mindketten: a gyümölcsleves volt és hozzá a

göngyölt hús petrezselymes burgonyával.

- Kedvenc itala – ezt szerintem mindenki tudja róla – a száraz vörös bor, lehetőleg egri bikavér.

Hihetetlen humora volt, nagyon tudott tréfálkozni. Vevő volt minden vidám dologra. Ilyenkor az elmaradhatatlan tartozéka volt arcának a huncut mosoly.

Évtizedekig volt a Dunakilitiért Egyesület aktív tagja, a Vegyeskar énekeseként is hosszan tevékenykedett. Nagyon jó hangja volt, minden nótát ismert. Szeretett és tudott is mulatni.

Rendkívül udvarias, figyelmes volt: a hölgyekkel Igazi lovagként viselkedett mindig. Nem múlt el úgy nőnap, húsvét, karácsony, hogy ne küldte volna jókívánságait a hivatalba az ott dolgozóknak.

A Batthyány-ünnepek állandó résztvevője, aktív közreműködője, koszorúzója volt.

2020-ban, a Covid idején halálhírét keltették. Ez akkor csak kedves feleségére, Jutka nénire volt valós hír.

„Akinék egyszer halálhírét keltik, az sokáig él” – tartja a mondás. Számára ez 4 teljes évet jelentett.

Isten veled, kedves Imre! Ott fent az egek tornácán legyenek figyelmes hallgatód az ott lévők!

Nagyon hiányzol nekünk nap mint nap. Az űrt, amit magad mögött hagytál nehéz lesz betölteni.

PAPI EMLÉKÉRE

SZÖVEG: SZABÓ ZSUZSANNA

1969-ben születtem, választva papit mamit szüleimnek ebbe a családba. Jól választottam családot. Szerintem gyermekként szebb, jobb helyre nem is jöhettem volna. A Kastélyba. Itt tanított édesapa. Mi egy tanári bérházban laktunk a kastély földszintjén. Varázslatos hely, fantasztikus emberek együtt, minden gyerek mindenkié volt, minden családnál otthon voltunk.

Rengeteg közös beszélgetés esténként, nyáron rözséggyűjtés a gyerekek feladata volt a halastó körül és a kiserdőben, a felnőttek halászlévet főztek Béla bácsi a falu halásza hozta dunai halakból, sokszor sütöttünk szalonát is. Szerettem hallgatni ahogy papáék éjszakába nyúlóan beszélgettek a tűz körül, mi is feltaláltuk magunkat, szentjánosbogarakat fogtunk, a markunkban világítottak.... Hétvégeken rendszerint kirándultunk. Hol gyalog egészen az öreg Dunáig, vagy biciklivel egészen Rajkáig, de Hédervárra is. Papi vitt a nyakában, ha elfáradtam. Biciklivel elől a kisülésben élveztem a kirándulást, Zsoltika már saját kisbiciklivel jött, hiszen 6 évvel idősebbként, önállóan kerekedett.

Nagyon sokat dolgozott édesapa, éjszakába nyúlóan a mi szobánkban javította a dolgozatokat míg mi aludtunk. Amikor nagyobb lettem már volt, hogy megkért, együtt

nézzük át a dolgozatot, hol tudna plusz pontot adni a diáknak, hogy jobb jegyet kaphasson. Mindig kereste, hogy tudná még ösztönözni őket. Szigorú volt, de velünk, a gyerekeivel még jobban. Mindig azt mondta, ha reklámlátam: ha ti nem tudjátok, hogy várjam el a többiektől? Akkor ez nem tetszett, most már nyilván másképp látom és értem a gondolatmenetét. Imádta a természetet, az állatokat, a rózsáit, majd 50 tő volt a kastélykertben, ami-

ből sok virít ma is a mostani ház kertjében is.

Mindene volt a tanítás, a gyerekek, rengeteget tanult, olvasott.

Nagyon fontos volt számára a Család. Minket is nagyon szeretett, de az unokái mindent vittek, imádta őket. Csabikával bejárta, megismertette az egész környéket, mentek kutyát sétáltatni, biciklizni. Amikor nyaralni jöttek a lányok, alig várta őket. Tanította minden jóra, bográcsban főzött nekik az udvaron. Nagy öröm volt, hogy dédunokájuk is megszületett, Lilike új színt hozott életükbe. Mami halála után nagyon megtört. A járvány idején mindketten más kórházba kerültek, el sem tudtak búcsúzni egymástól 57 együtt töltött év után. Ő túlélte, de az üres lakás várta itthon. 4 év telt el azóta.

A kert, a kutyák és a cicák volt a nyugalma. Ott gyógyult betegségeiből miközben beszélgetett hozzájuk, tett-vett, mindig mozgásban volt. Alig várta, hogy kint lehessen, az

utcán jövő-menő emberekkel beszélgetsen. Megálltak, érdeklődtek, mindenkihez volt kedves szava. És felépült. Sokszor. Belőlük is merített. Örök túlélő volt. Hiányzik. Remélem tőle örököltem ezt a kitartást, életszeretetet, valahogy ösztönösen tudta, hogyan kell, és megcsinálta. Most már Mamival együtt, boldogan figyelnek minket fentről, segítenek, terelgetnek, mutatják az utat, merre menjünk.

A RÉGI KOLLÉGÁK VISSZAEMLEKEZÉSEI

Kálmán Lászlóné Bauer Gizella

Imrével a '60-as évek elején Csillebércen, egy fiatal pedagógusok továbbképzésén találkoztam először. Ő akkor Ásványrárón, én az Őrségben tanítottam. 1969-ben kerültem Dunakilitire, ő előtttem 1-2 évvel már itt dolgozott. Családjával pedagógus szolgálati lakásban a kastélyban élt. Egy folyosón volt a lakásunk, jó szomszédságban éltünk. A jó kapcsolat a későbbiekben is megmaradt. Gyakran jöttünk össze esténként a kastély többi lakójával is, egy-egy nóta is felhangzott néha. Kollégám, főnököm volt. Szigorú pedagógus, szabálykövető vezető. Szívéigye az orosz nyelv tanítása volt, versenyekre is vitt tanulókat. Gyermekait is szigorúan nevelte, fegyelmezett, tisztelettudó, jó tanuló gyerekek lettek, az iskolában egyenlők a többiekkel. Imre nagy túlélő volt, több súlyos betegségből felépült, erős akarata és Zsuzsika önfeláldozó ápolása is segítette ebben. Utolsó látogatásomkor nem tűnt úgy, hogy hamarosan elmegy, bár a pályájáról, elsősorban orosztanári munkásságáról beszélt. Tulajdonképpen értékelt. Humánus, emberszerető lény volt. Értékes ember, kolléga, barát. Emlékét gyerekeimmel együtt őrizzük.

Lelkesné Kovács Eszter

Imre bácsi, szomorúan és megdöbbenve olvastam halálhíradet. Pár héttel ezelőtt még a kerítésed mellett beszélgettünk az idej szőlőterméséről. Mikor Dunakilitire kerültem Szabó Imre Igazgató Úr vett fel engem az iskolába. Nem volt Ő teljesen ismeretlen számomra, hiszen szülőfalum szomszédságából származott. Meg aztán a párom is mesélt nekem róla, akinek osztályfőnöke volt,

hogy milyen jó kerékpártúrákat tettek vele.

Nagyon kedvesen fogadott engem, bátorított és segített a beilleszkedésben. Figyelemmel kísérte kezdő lépéseimet a tanításban, útmutatást adott és a hiányosságokat is mindig segítőkész szándékkal foglalta meg. Szigorú volt, következetes, de mindig tiszteletteljes.

Ami miatt mindig felnéztem rá, az a hatalmas tudása, az emberek felé megnyilvánuló tisztelete és szeretete volt. No, meg a finom humora, ami egész életében kísérte. Most is látom huncut mosolyát.

Bármikor, ha találkoztunk, fiatalembert vagy most már nyugdíjasként, mindig érdeklődő volt és mindig volt néhány kedves szava hozzám.

Igazgató Úr! Drága Imre bácsi! Szeretettel gondolok Rád! Nyugodj békében!

Horváth Rozália

Imre bácsi először a tanárom volt, később osztályfőnök lett. Volt az igazgatóm és dolgoztunk kollégákként is. Mindig sok segítséget kaptam tőle. Ő szeretett meg velem az orosz nyelvet, az ő hatására lettem orosztanár. Ezt soha nem bántam meg (bár később volt miatta sok kellemetlenségem).

Sokat foglalkozott velem tanórán kívül is, versenyekre készített fel. Tanulni kellett, menni kellett, ha tetszett, ha nem. Hálás vagyok/voltam neki hisz sok jó eredményt értünk el járási és megyei versenyeken.

Miután nyugdíjba ment is tartottuk a kapcsolatot.

Most lesz az 50 éves osztálytalálkozó, nagyon bíztunk abban, hogy még együtt tudjuk megünnepelni. De sajnos...

Hiányzik és hiányozni is fog.

Szücs Katalin

Tisztelettel és szeretettel gondolok Imrére. Egyike volt azoknak, akik szükség esetén mindenben segítettek, amikor Dunakilitire kerültem. Szakmailag és emberileg is mindig számíthattam rá. Szívesen emlékszem a közös osztálykirándulásokra pl. Szombathely, Pécs. Kellemsen teltek az osztálytalálkozók, amelyeken Imrével vehettem részt. Nagyon kedves kollégám volt. Nyugdíjazása után is rendszeresen találkoztunk, hisz több mint tíz éven át szomszédja voltam. Ekkor is gyakran segített a lakással kapcsolatban. Amióta elköltöztem Dunakilitiről jobbra csak telefonon tudtunk beszélni, ennek ellenére hiányzik, hiányozni fog! Nyugodjon békében!

Mikus Sándorné

Kezdő pedagógusként találkoztam vele, amikor a Dunakiliti Általános Iskolába jelentkeztem a meghirdetett állásra. Megnyugtató személyiséggel fogadott és rávilágított rögtön, hogy egy falusi iskolában nem csak a szakanyagaimat kell tanítanom. Azóta is az ő elvét vallom, igazi pedagógusként értékrendet, saját tárgyam ismeretét és más tantárgyak tudásanyagát is közvetítem. Később a munkán kívül is közös szenvedélyünk volt a kórusban való éneklés és a versek szeretete. Szívesen beszélgettem velem és adott tanácsot, ha kérdésemmel megkerestem. Én így emlékezem Imre bácsira.

OLVASNIVALÓ

25 ÉV MÉRLEGE SÁRKÖZIÉKNÉL

AZ ALÁBBI KÖSZÖNTŐ BESZÉDET SÁRKÖZINÉ SREINER MÓNIKA A 2024. JÚLIUS 12-I ÜNNEPSÉGEN MONDTA EL.

Tisztelt Ünneplő Közönség, Kedves Partnereink!
Engedjék meg, hogy megkülönböztetett figyelemmel köszöntsem rendezvényünkön dr. Nagy István miniszter urat, térségünk országgyűlési képviselőjét, Dunakiliti polgármesterét Kovács Andor Tamásné, elnök urat, továbbá minden kedves partnerünket, barátokat, és végül, de nem utolsó sorban családomat!
Óriási öröm számunkra, hogy jelenlétükkel megtiszteltek, és velünk ünnepelnek ezen az emlékeztető napon! Ma megállunk egy pillanatra, és az ünnepségen túl visszatekintünk, mivel negyedszázad távlatában már azt

gondolom van mire emlékezni, van miről beszélni. Így van ez mindenhol, nincs másképpen a Sárközi Lakatosüzem életében sem.

25 évvel ezelőtt elmentünk egy mosonmagyaróvári ügyvédi irodába, hogy céget szeretnénk alapítani. Elmondtuk az elképzeléseinket, hogy mit is szeretnénk, és akkor az ügyvéd úr azt mondta, hogy ő ebben nem lát nagy jövőt. Ne alapítsunk céget, legyünk egyéni vállalkozók, mert az egyszerűbb. Az induláshoz helyet, és szakmai tudást Édesapám adott, az ő garázsában készítettük az első kerítéseket. A férjem, Laci ekkor még Ausztriában

dolgozott. 2001-ben jött haza sokak megbotránkozására, hogy egy biztos munkahelyet ad fel egy bizonytalanért... Fontosabb mérföldköveket említek csak meg, de a 25 év alatt voltak kudarcok, sikerek, mint minden vállalkozónak, a tanulópénzt nekünk is meg kellett fizetnünk.

2001-ben vettük meg első telephelyünket, ami egy lóistálló volt, azt alakítottuk át lakatos műhellyé.

Széchenyi-terv pályázat segítségével vettük meg első komolyabb fémmegmunkáló gépünket 2002-ben, ami nagyban megkönnyítette a munkát.

2004-ben telephelybővítésre nyertünk pályázatot, amivel megdupláztuk gyártó egységünket.

2008-ban festő üzemet létesítettünk az alumínium termékek festésére, ennek berendezése is pályázati forrásból valósult meg.

2011-ben ismét telephelyet bővítettünk, amihez szintén állami segítséget kaptunk.

2013-ban raktárcsarnokot építettünk, majd 2018-ban ismét bővítettük telephelyünket.

25 évet egy mérlegen elhelyezve, itt állhatunk ma, Túl vagyunk az előbb említett hét, számunkra stratégiai léptékű fejlesztésen. Ezért dolgozhat a több mint 80 kollégánk modern körülmények között, 3000 négyzetméteren.

Tudásukat egy minden igényt kielégítő, kimagasló technológiájú gépparkon kamatoztathatják, melynek az eredménye az értékes végtermék.

Ezt mi egyszerűen csak kerítésnek, kapunak, árnyékolónak vagy korlátnak hívjuk a hétköznapi életben.

8 éve minőségirányítási rendszer szerint dolgozunk, megszereztük a hegesztő üzemi minősítést.

Az évek során számos elismerésben volt részünk, amikre nagyon büszkék vagyunk.

Értékesítésünk 90 %-ban Ausztriában történik.

Fontos számunkra a vevők elégedettsége, igyekszünk

a legmodernebb építési irányvonalakat követni. Több mint 2000 projektet bonyolítanak kollégáink évente, sokszor a legszélsőségesebb szakmai kihívásokat eredményesen leküzdve.

Büszkék vagyunk rájuk, Ők is büszkék lehetnek munkáikra, mert azok a környezetünket, élettereinket teszik szebbé, modernebbé.

Nagy hangsúlyt fektetünk a munkatársaink megbecsülésére, minden évben a nyári szabadság előtt családi nappal köszönjük meg erőfeszítéseiket.

A jövőt illetően számos elképzelésünk van, tervezzük a következő 25 évet, de ennek fenntartása, megvalósítása már gyermekeink, és unokáink feladata lesz.

Lacival Büszkék lehetünk arra, hogy negyedszázados munkásságunk fenntartása számukra is a komoly felelősségen felül, egy víziót jelent.

Szóljon ez a nap mindannyiunknak az ünneplésről, elevenítsük fel a legemlékezetesebb pillanatokat a múltból, és a számunkra legkedvesebb ital mellett tervezzük együtt a közös jövőt!

Érezzék jól magukat, köszönöm, hogy meghallgattak!

BUEN CAMINO!

SZÖVEG: KISS REGINA

Azt a megtisztelő felkérést kaptam a Dunakiliti Krónika szerkesztőségétől, hogy számoljak be közel négyhetes spanyol kalandomról. Őszintén megvallom, nehezen veselkedtem neki a feladatnak hiszen annyi élményt kaptam ez idő alatt, hogy nehéz belezsúfolni a sorokba a sok-sok tapasztalást.

A Camino de Santiago, vagyis Szent Jakab-út, Spanyolországban található, és a harmadik legfőbb keresztény zarándokút a világon. Ez az út egyedülállóan gazdag Spanyolország 38 UNESCO Világörökségi helyszíne közül. Több útvonal is létezik, például a francia út, Ezüst út, Északi út, Angol út, de mindegyik út végső célja Santiago de Compostela, ahol Idősebb Szent Jakab apostol földi maradványait őrzik a székesegyházban. Az út története egészen a 11. századig nyúlik vissza, és napjaink-

ban rendkívül népszerű: nemcsak vallásos zarándokok, hanem önmaguk újrafelfedezésére vágyó emberek is megteszik. Évente több százezren vágnak neki a hosszú és kihívást jelentő útnak.

Kezdjük ott, honnan is hallottam először az El Camino zarándok útjáról. Több mint 5 éve, amikor végzős voltam a Soproni Egyetemen, egy szaktársam mesélte, hogy miután megszerezzük a diplomát, ő és a húga nekivágnak ennek a több mint 800 kilométeres útnak. Már akkor is nagyon tetszett a kihívás és szokatlan élethelyzet gondolata, de ennyi idősen még nem tartottam magam képesnek egy ilyen útra. Rengeteg aggályom volt: az anyagiak, a repülés, az idegen nyelv, idegen ország, nem is volt kísérő társam, tehát fiatal nőként egyedül neki vágni ennek az útnak, nem volt a legvonzóbb számomra. Szerencsére az utóbbi évek alatt tapasztaltam és értem annyit, hogy szinte ugyanilyen paraméterek mellett elinduljak és ne várjak többet, pedig továbbra sem repültem még soha, az angol tudásom csak kopottabb lett és még mindig nem akadt beleváló zarándok társam...de belevágtam és sikeresen teljesítettem a francia utat.

Budapestről Barcelonába repültem, innen pedig vonattal utaztam tovább Zaragozaba, majd Pamplonába. Ez volt az én kiindulási pontom; ahol a tradicionális spanyol bikafuttatást tartják minden évben, egészen napjainkig. Az első napokban 20 km körüli távokat tettem meg, mert szerettem volna, hogy a testemnek is legyen ideje belezúzni a feladatkörbe. Az első éjszakámat a festői Puente La Reinaban töltöttem, ahol másnap ki is váltottam a zarándok útlevelemet, amivel később megszállhattam a

zarándok szállásokon és az okmányban gyűjtött pecsétek igazolták, hogy a teljesítettem az utat.

A zarándoklatom alatt rengeteg emberrel találkoztam, mindenki más-más okból járta az útját temérdek értékes, tanító élethelyzetet és történetet hallottam. Szinte minden zarándok kedves, nyitott és őszinte ember volt, valahogy összekötött bennünket egy láthatatlan szál a közös csónak érzése. Már ebben is konstans éreztem egyfajta isteni gondviselést, hiszen annak ellenére, hogy távol voltam a családomtól egy idegen országban és napokig nem tudtam megszólalni az anyanyelvemen, mégis biztonságban érezhettem magam. Szép lassan elengedtem a szorongásaimat. Minden rossz, amire valaha gondoltam, hogy megtörténhet az utam alatt, elpárolgott.

Emellett rengeteg élményben volt részem. Az egyik legkedvesebb tapasztalásomat Tosantosban éltem át, ahol először szálltam meg donációs zarándokszálláson. Itt együtt készítettük el a vacsorát a zarándoktársaimmal, majd a szállásadó úr asztali áldása után együtt is vacsoráztunk. Az étkezés után lehetőségünk nyílt egy helyiségben misén részt venni. Minden résztvevő ember számára biztosítottak egy „forgatókönyvet”, ami a saját anyanyelvén íródott, így a szertartás egy-egy része más-más nyelven hangzott el. Ezután mindenki kapott

egy üzenetet, amit előttünk megszállt zarándoktársaink írtak. Emlékszem, nagyon meghatottak a sorok, melyet egy szintén magyar zarándok írt. Erőt adott és lelket öntött belém. Ezután mi is hagyhattunk üzenetet a következő látogatóknak, leírtam az úton nyomomban járónak, hogy remélem jól van a lába, hogy megtalálja a kérdéseire a válaszokat az útján és emlékeztettem, hogy Isten sosem rak ránk több terhet, mint amit elbírnunk és minden rendben lesz majd. Ezeket az üzeneteket 20 napig elteszik, mert ennyi idő Tosantosból elérni Santiagoba. Az idő leteltével pedig előveszik őket, és ha ismét arra jár egy magyar zarándok, erőt meríthet a soraimból. Csodás élmény volt adni és kapni.

Az utamon végig kísért a jellegzetes fésűkagyló és a nyíl, ez a két piktogram jelölte számunkra mindig a helyes irányt, hogy napról napra közelebb kerülhessünk a célunkhoz. A Szent Jakab-kagyló jelentésére több monda és magyarázat is létezik. Az egyik, hogy a spanyol Galicia tartomány tengerpartján, közel Jakab sírjához, rengeteg fésűkagyló található. A középkorban a zarándokok többsége bűnbánatból tette meg az utat, és hogy bizonyítani tudják, végig járták a zarándoklatot, sokan kagylót hoztak magukkal emlékül a tengerpartról.

Az utam 23 nap alatt tettem meg, ez 713 kilométert és szám szerint 1.104.596 lépést jelentett számomra. Mindenkinek ajánlom ezt az utat, aki szeretné rendezni a gondolatait, letenni a terheit, közelebb kerülni saját magához és ezáltal másokhoz is, vagy egyszerűen csak kiszakadni a rohanó hétköznapiokból vagy a komfortzónájából.

Az ok, amiért én ezt a merész vállalat tettem, az pusztán bizonyítani-vágyás volt saját magam számára. Szerettem volna megtapasztalni, hogy egyedül is képes vagyok megállni a helyem egy új, egy merőben más helyzetben, távol mindenkitől. De nem csak önbizalomra tettem szert az utam alatt, visszanyertem az emberekbe és a kapcsolatokba vetett hitem, és azt hiszem egy életre megbarátkoztam a gondolattal, hogy minden történés értünk van, és minden tapasztalás minket szolgál.

FÜLSZÖVEG

BÁLINT ÁGNES: MAZSOLA; MAZSOLA ÉS TÁDÉ

A televízió hőskorából, a mi gyermekkorunkból jól emlékszünk a kismalacra, aki esténként a képernyő elé ültetett bennünket. Mazsola, aki ugyanolyan, mint egy valódi kisgyerek, kedves, rakoncátlan, szeretnivaló figura. Soha nem fog kimenni a divatból, mert történetei ma ugyanúgy lekötik ötéves és kétéves unokáimat, mint annak idején engem. A mesék kalandosak, de a végén Manócska mindig megnyugtató megoldást talál a bajokra, akár egy türelmes szülő.

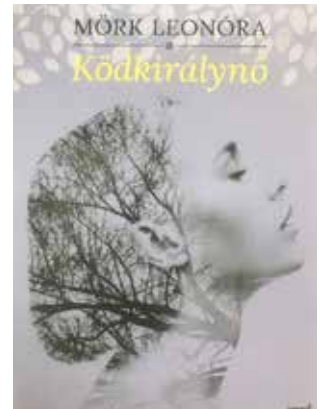

D. TÓTH KRISZTA: JÖTTEM, HADD LÁSSALAK

Bora középkorú tanárnő, aki végső stádiumú rákkal küzd, elmeséli az életét. Látunk egy zsarnok, nárcisztikus apát, egy csodálatos anyát, egy szélhámos udvarlót és egy kedves fiút, aki megkapja Bora szívét. Fiatalokat a 80-as években apró gyerekekkel, hétköznapi gondokkal. Mennyire igazi minden ebben a regényben! Elolvasva ténylegesen feltesszük a kérdést magunknak: Mi marad legvégül? De megkapjuk a feloldozó választ is: Hát a szeretet....

MÖRK LEONÓRA: KÖDKIRÁLYNŐ

Az 1700-as években élő Lotte okos és művelt, meséket ír testvérei szórakoztatására. Az ő szerelmi történetét és sorsát kutatja napjainkban Krisztina, a magyar író. Németországba utazik, hogy egy kolostorban pihenve közelebb kerüljön Lotte meséinek titkához.

SPORT

ISMÉT VOLT DUNAKILITI KORMÁNYOS A KÉKSZALAGON!

SZÖVEG: BENKO ZSUZSANNA

Tavaly szeptemberi számunkban már írtunk hazánk legnívósabb vitorlásversenyéről, a Kékszalagról, és az azon résztvevő dunakiliti vitorlázókról, Bóta Krisztiánról és Fábián Balázsról. Balázs vezetése alatt az idei 56. Kékszalagra ismét összeállt a csapat, és nekivágtak az embert próbáló versenynek, ahol csaknem húsz és fél óras küzdelem után bevitorláztak a hajóosztály ezüst fokára. Lapunknak Fábián Balázs adott exkluzív interjút, akivel a BOAT IT UP ügyvezetője, Benko Zsuzsa beszélgetett.

Zsuzsa: Gratulálunk a fantasztikus eredményhez, hiszen idén a kategóriátok ezüstérme mellett, közel 500 hajóból a korrigált 16. helyen végeztetek! Miben hasonlított és miben tért el a 2023-as és 2024-es Kékszalag?

Balázs: Köszönjük szépen. Teljesen más volt a két verseny, azonban számomra ugyanolyan fontossággal bíró mérföldkövek. Tavaly belekóstoltunk valamibe, ami magával ragadott. Kezdtünk ismerkedni a környezettel, az emberekkel, a vitorlásokkal és mindennel, amit én azóta

20. óra a vitorlásra, napfelkelte, befutó. Itt már tudtuk, hogy miénk az ezüst.

úgy nevezek, hogy a „Kékszalag hangulata”. Egy év elteltével szinte gyerekesnek tűnnek az akkori céljaink: ne boruljunk fel, ne tépjünk vitorlát, érijünk körbe és találjunk be a célt jelölő pályajelek közé (mosolyog). Annak érdekében, hogy a start körüli káoszából, amit az ötszáz-nál is több vitorlás helyezkedése okoz, ütközés nélkül kimaradjunk, a startot tavaly tisztas távolságból néztük majd utána eredtünk a mezőnynek. Egyetlen dologban voltam biztos a tavalyi befutót követően, mégpedig abban, hogy 2024-ben is ott fogunk „feszíteni” a startvonalon. Ezek után idén mindent másként csináltunk. Változott a hajó, a csapat összetétele, az egész koncepció, ami a hozzáállást, taktikát és természetesen, a felkészülést érinti. Az időjárási körülmények is teljesen mások voltak a tavalyihoz képest: most sokkal enyhébb volt a szél, tikkasztó hőséggel. Tulajdonképpen a célok változtak leginkább.

Zsuzsa: Miben változtak a célok?

Balázs: Számomra a cél valahogy magától definiálódott: összerakni a csapatot, találni egy jó versenyhajót, gyakorolni, tanulni, fejlődni és leküzdeni saját magunkat. Minden más, ami ettől több, már nem cél volt, hanem álom. Aztán a végére álmotunk egy nagyot!

Zsuzsa: Milyen hajóval és kategóriában indultatok az idei Kékszalagon?

Balázs: Tavaly kipróbáltam egy hajót, és azóta tartottam a kapcsolatot a hajótípus atyjával. Ez egy L30-as típusú könnyű, kiváló menettulajdonságokkal bíró vitorlás, profi vitorlálkkal és kötélzettel. A hajót Rodion Luka, az ukrán olimpiai bajnok álmotta meg, és jelenleg Magyarországon gyárt nagy részben és szerel össze. Ideális versenyhajó a Balatonra nem csak a hajó tulajdonságai miatt, de azért is, mert saját kategóriája, ún. versenyhajó-osztálya van a Balatonon. Ez leegyszerűsítve azt jelenti, hogy az adott kategóriában szinte teljesen egyforma hajók küzdenek egymás ellen, ami nagyon kiélezett és izgalmassá teszi a versenyeket. A mi hajónk a 38th nevet viselte és vadonatúj volt. Gyakorló órákat vettünk Rodiontól, hogy tanuljuk a hajó kezelését.

Zsuzsa: Kik alkották a csapatot? Ha jól tudom, voltak teljesen kezdők is a csapatban.

Balázs: Igen, végül úgy adódott, hogy volt a csapatban teljesen kezdő is, és egy korábban versenyző tag is. Azt tartottam fontosnak, hogy a csapat motivált legyen első sorban. Ezt sokkal nehezebb volt elérni, mint gondoltam eredetileg. De hiszem, hogy az eredmény utólagosan igazolja az elszántságunkat és egyben inspirál bennünket a jövőbeni részvételre. Mivel láttam, hogy az L30-as biztonságos kezeléséhez versenykörülmények között minimum négy és erősebb szélben inkább öt csapattag szükséges, valamint tudatosítottuk, hogy a felkészülés és gyakorlás a hajóval nagyon fontos, ezért az elejétől több csapattaggal számoltam. Így nem csak azokat tekintem csapattagnak, akik a Kékszalag alatt a hajón voltak, hanem a többieket is, akik a gyakorlásokon vagy felkészülésben részt vettek, de végül „csak” a szurkolók mentális

A Kékszalag dobogón: Fábíán Tamás, Janočko Marián, Gajdoschík László, Fábíán Balázs fiával Bajkóval (balról jobbra)

energiájával támogatták a Kékszalag alatt a fedélzeten lévőket. Ők voltak: Gajdoschík Laci, akiben hiszem, hogy örök vitorlás társam leledzik, Fábíán Tomi, „kisöcsi”, akinek köszönöm, hogy végig biztatott, Janočko Marián, akiben biztos sikerült felébreszteni az alvó tengerészt, Sam Dmytrenko, aki hihetetlen pontossággal látta és jelezte a szél mozgását, és jómagam, aki szerencsémre egy ilyen remek csapat kormányosa lehetek. A bővebb csapatot alkották még Bóta Krisztián és Zsoldos László is, akikkel a tavalyi Kékszalagon együtt vitorláztunk át a célvonalon.

Zsuzsa: Hogyan készültetek a versenyre? Kik segítették a felkészülést?

Balázs: A felkészülés több síkon zajlott. Egyrészt a csapategységet kellett kialakítani. Ezért sokat értekeztünk, és gyakorlásként más, kisebb versenyeken is részt vettünk. A Pünkösdi Regattán találkozott először a csapat, de ott voltunk az Ezüst- és Fehérszalagon is. A Kékszalaghoz hasonló versenyekre való felkészülés sokkal komplexebb, mint gondoltam, és a család és barátok segítségével, támogatása nélkül elképzelhetetlennek tartom, hogy sikeres lehetne a felkészülés. A BOAT IT UP-nak köszönhetően PR és szervezési támogatáshoz jutottunk, valamint nyilvánosságot kaptunk. Rodion és Sam pedig szakmailag járult hozzá a sikerünkhöz többek között, az oktató edzések révén.

Zsuzsa: Ez úgy hangzik, mintha évtizedek óta vitorláznátok, pedig nem így van. Emlékszel mikor és hogyan szerettél bele a vitorlázásba?

Balázs: Huhh, erről számtalan storym és emlékem van tizenéves korom óta, holott csak szemlélője voltam a csodás gépeknek. Az alvó tengerész valahol lappangott bennem, míg végre, életemben először, 2012-ben barátokkal elmentünk az Adriára vitorlázni egy tapasztalt kapitánnyal. Gajdoschík Laci barátommal ezek voltak a közös vitorlás kezdeteink. Majd ezt még egyszer megismételtük egy évre rá aztán hosszú évekre mindketten a saját utunkat „vitorláztuk”. Tavaly óta pedig újra együtt vitorlázunk, nem csak a Kékszalagon. Úgy tartom, hogy aki egyszer beleszeret a vitorlázásba, az egy életstílusba szeret bele. Amikor megkötetik ez a kapocs ember és vi-

Nagy küzdelmekben: megdőlés a hajón

torlás között, a hajó többé már nem egy eszköz, hanem a vitorlázó társává válik. A szél többé már nem egy természeti jelenség, hanem maga az inspiráció. Amikor egy valódi vitorlázót megérint a szél, ösztönösen a távolba mered és feltámad benne a vágy, hogy vitorlát bontson és megragadja a kormánykereket...

Zsuzsa: Mennyivel járult hozzá az eredményhez a tapasztalat, a felkészülés és a szerencse?

Balázs: Ez bizony nehéz kérdés! De megpróbálom megválaszolni. Azt tudni kell, hogy versenyzéssel nekünk nem sok tapasztalatunk volt és a hajó is teljesen új volt számunkra. Ezért úgy gondolom, hogy a tapasztalat éppen csak annyira befolyásolt, hogy eléggé magabiztosak voltunk belekezdeni az egészbe. Inkább elszántak voltunk és bizakodók. A felkészülésünknek viszont nagyon sokat köszönhetünk. Persze, sokkal többet is lehetne gyakorolni, de a fontos az, hogy a gyakorlást céltudatosan végeztük. Hogy mást ne említsek, elemeztük, rögzít-

tettük és folyamatosan kiértékeljük a pályajelek GPS koordinátáit, állandóan az időjárás-előrejelzéseket bújtuk és rajttaktikával is foglalkoztunk. Mindezt kezdetlegesen, de e téren is elindult a munka, amire lehet a jövőben alapozni. Szerencsénk pedig volt egy kalappal. Ami részemről rendben van, mert úgy hiszem, hogy a felkészülteknek a szerencse is hajtja a vitorláit.

Zsuzsa: Milyen további kihívások várnak rátok a vitorlázás terén?

Balázs: A vitorlás sport a Balatonon minden jóra való vitorlázónak tartogat kihívásokat. Ami számomra kihívás jelenleg, az egy motivált, elkötelezett és állandó csapat kialakítása, akikkel szisztematikusan tudunk fejlődni. A csapat felépítésén túl viszont, a szponzori támogatás elérését tartom kihívásnak, amit a felkészülés minőségének javítására és a csapatépítésre szeretnék fordítani. A motiváció megvan, most már csak több időt kell a vízén tölteni, megismerni a csodálatos Balatont, az áramlatokat, a széljárást és vitorlázni, amikor pedig lehetőség van a versenyre edzni, akkor vitorlákat trimmelni, váltani, balanszolni és a fordulókat gyakorolni.

Zsuzsa: Amennyiben az olvasóink között van olyan, aki kedvet kapott kipróbálni a vitorlázást, hogy induljon el?

Balázs: Bátran keressen a sailing@boatitup.com email címen! Akár a családdal vagy barátokkal vitorlázna, akár maga a sportvitorlázás érdekelne.

A BOAT IT UP kínálata és a teljes koncepció fantasztikus. Olyan rendezvények megszervezését és lebonyolítását kínálja, amelyek középpontjában a balatoni vitorlázás áll. Mindenki ott van a tengerész, csak fel kell fedezni! A céges rendezvényekre a résztvevők kollégákként érkeznek, de csapatként térnek vissza a mindennapokba. Mert a vitorlázás valójában erről szól, összekapcsol, fejleszt és építi a szellemi és fizikai képességeinket.

Köszönjük és további sok sikert kívánunk Neked és csapatodnak!

Ezen a nyáron is találkoztak a Gyümölcsös utca lakói a szokásos csóti pikniken.

Veszeli Judit minden hétfőjén friss lángossal várja a betérőket az Akác Büfében.

Rigó László elérte a nyugdíjas életkort, de tovább dolgozik falugondnökként.

Új telektulajdonosok: Weisz Vivien és párja.

Elballagtak a kicsik a bölcsődéből

ANYAKÖNYVI HÍREK

Kovács Áron 2024. július 1-én született, Börzsei Andrea és Kovács Zoltán kislfia. Testvére Ákos és a család nagy öröme.

Erdős Kamilla 2024. augusztus 12-én született. Büszke bátyja Vendel és szülei Horváth Alexandra és Erdős Zsolt már nagyon várták.

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL
BÚCSÚZUNK...

VARGA ÁGOSTONNÉ
SZABÓ IMRE
MUSIL GUSTAV
SZOKOLI FRIGYESNÉ
NAGY MIHÁLYNÉ

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNIKA

KIADJA:
Dunakiliti Község
Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:
Kovács Andor Tamásné
polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Edelmayer Miklósné

E-MAIL:
konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:
Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK:
Monocopy Nyomda,
Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220

Meghívó

Dunakiliti Község Önkormányzata tisztelettel és szeretettel meghívja a falu lakosságát és vendégeiket 2024. szeptember 14-én szombaton 17.30 órakor kezdődő

Búcsúszombati találkozások

rendezvényére

Helyszínek és programok:

· 17.30 Iskolaudvar

Az új rekortán kézilabdapálya ünnepélyes avatása. A pályát a közösség számára átadja Kovács Andor Tamásné polgármester asszony. Közreműködnek az iskola tanulói.

· 18.00 Faluház színházterem

„Félbevágott pipafüst” címmel **Berecz András** Kossuth-díjas mesemondó, énekes, előadóművész előadása.

· 19.00 Faluház melletti park

Esti borozgatás, beszélgetés halk zene mellett.

· 21.00 Záróra

